

REGULAMENTUL CONFRERIEI DE CARITATE DIN CHATILLON.

(Noiembrie 1617)

Transmis pe 8 decembrie 1617

După cum știm, pentru copiii lui Dumnezeu, iubirea față de aproapele este un semn de netăgăduit, iar vizitarea și hrănirea săracilor bolnavi este fapta cea mai importantă. De aceea câteva domnișoare evlavioase și câteva doamne burgheze din orașul Chatillon les Dombes, dieceza de Lyon, dorind să capete îndurarea lui Dumnezeu și să fie adevărate fiice ale lui, s-au hotărât să ajute trupește și sufletește săracii bolnavi din oraș, care au suferit mult, mai ales din cauza lipsei de organizare a ajutorării și nu atât din lipsă de persoane binevoitoare. Deoarece există temerea ca lucrarea de ajutorare începută, după puțin timp să înceteze, și pentru ca să dăinuie, doamnele trăind în unire și legătură spirituală, s-au hotărât să formeze un grup care să alcătuiască o confrerie, având următorul regulament, totul cu bunăvoința monseniorului arhiepiscop, întreaga lucrare fiindu-i suspusă acestuia. Confreria va purta numele de Confrerie de Caritate, după exemplul Spitalului de caritate din Roma; iar persoanele din care va fi alcătuită vor purta numele de Slujitoarele Săracilor sau Slujitoarele Carității.

Despre patronul și menirea activității

Întrucât toate confreriile din Biserică au sfântul obicei de a-și lua un patron, iar meritul și vrednicia faptelor depind de menirea pentru care au fost înfăptuite, slujitoarele săracilor îl vor avea ca patron pe Domnul Nostru Isus, având menirea să-i împlinescă dorința arzătoare ca toți creștinii să practice între ei faptele de iubire și milostenie, dorință ce reiese din cuvintele lui : ”Fiți milostivi precum Tatăl meu este milostiv” și ”Veniți binecuvântații Tatălui meu, luați în stăpânire împărăția pregătită pentru voi încă de la începutul lumii, căci am fost flămând și mi-ați dat să mănânc, am fost bolnav și m-ați vizitat; căci tot ce ați făcut celor mai mici mie mi-ați făcut”.

Membrele Confreriei

Confreria va fi formată din femei, fie văduve, fie femei căsătorite sau fete tinere, cărora li se cunosc evlavia și virtuțile precum și pe care te poți baza. Femeile măritate și fetele tinere trebuie să aibă îngăduința soțului, a mamei sau a tatălui. Pentru că grămădeala duce la necazuri, numărul lor va fi doar de douăzeci și va rămâne așa până la un nou ordin.

Întrucât sperăm că se vor face danii în numele confreriei amintite, și nu este datina ca femeile să le gospodărească singure, slujitoarele săracilor vor alege un mandatar (procurist) fie dintre clericii evlavioși și devotați, fie un burghez din oraș, cinstit, căruia să-i pese de soarta săracilor și să nu fie prea ocupat cu negoțul. Acesta va fi considerat membru al confreriei, va beneficia de toate indulgențele, va participa la întâlniri cu drept de vot ca orice slujitoare a săracilor, doar atât timp cât va îndeplini funcția de mandatar (procurist). În afară de aceasta, confreria va alege două femei sărace cinstite și evlavioase care vor fi numite îngrijitoare ale săracilor; datoria lor va fi îngrijirea săracilor singuri și care nu se pot mișca; ele îi vor îngriji după rânduiala dată de superioară, vor fi plătite cinstit potrivit muncii lor și astfel vor fi socotite membre ale confreriei amintite, vor beneficia de indulgențe, vor participa la întâlniri fără a avea însă drept de vot.

Îndatoriri

Una dintre slujitoarele săracilor va fi ridicată la rangul de superioara confreriei; pentru ca totul să meargă bine, celelalte o vor iubi, o vor respecta ca pe mama lor și o vor asculta în ceea ce privește binele și slujirea săracilor; totul din dragoste față de Domnul nostru Isus care s-a făcut ascultător până la moarte și încă la moartea pe cruce. Aceasta va avea îndatorirea să facă tot posibilul ca săracii să aibă ce mânca și să fie îngrijiți; să încuviințeze, în cadrul întâlnirilor, ca bolnavii într-adevăr săraci să fie îngrijiți de confrerie și să-i înlăture pe cei care s-au vindecat, totul cu acordul celor două asistente sau doar a uneia dintre ele; totuși ea poate, fără să le ceară sfatul, să ceară casierei tot ce va crede de cuviință pentru a rezolva lucrurile care nu pot aștepta până la următoarea întâlnire; dacă va accepta anumiți bolnavi o va anunța imediat prin slujitoarele care vor fi în acea zi de slujire. În ceea ce privește sfatul și asistentele superioarei, două membre ale Companiei, cele mai umile și mai discrete vor veghea împreună cu ea asupra bunurilor săracilor și dăinuirii confreriei. Una dintre asistente va fi numită superioară- adjunctă și casiera confreriei. Aceasta va

avea datoria să îndeplinească rolul superioarei în lipsa acestei, să primească bani și să dea chitanță, să păstreze hainele și mobilierul, să cumpere și să păstreze proviziile necesare ajutorării săracilor, să dea în fiecare zi slujitoarelor cele de trebuință pentru hrănirea acestora, să spele hainele, să îndeplinească ordinele superioarei și să noteze în registru tot ce primește și tot ce se folosește. Mandatarul va avea datoria să gospodărească și să târguiască bunurile materiale ale confreriei cu acordul și sub cârmuirea parohului, a superioarei, casierei și a asistentei, în cadrul fiecărei întâlniri cu acest scop, să prezinte o dare de seamă cu privire la treburile pe care le face, să aibă un registru în care să scrie hotărârile luate; să-i roage, din partea confreriei, pe castelanul orașului Chatillon, pe unul dintre șefii branșei și pe mai marele spitalului să-l ajute la predarea socotelilor confreriei. Va avea de asemenea datoria să împodobească capela confreriei, să plătească liturghii, să păstreze podoabele și să mai cumpere dacă e nevoie.

Despre primirea bolnavilor și modul de ajutorare și hrănire.

Superioara va primi în cadrul confreriei bolnavii într-adevăr săraci și nu pe cei care au cu ce să se îngrijească, cu acordul casierei și a asistentei, sau doar al uneia dintre ele. După ce va accepta pe cineva, va anunța pe cea care este de serviciu și care va merge îndată să-l vadă. Mai întâi aceasta va vedea dacă bolnavul are nevoie de o cămașă albă, dacă nu are, îi va da una de la confrerie împreună cu cearșafuri albe, dacă are nevoie și nu este la spital acolo unde ar trebui să aibă, toate în cazul în care el singur nu și le poate spăla. Apoi îl va pune să se spovedească pentru ca a doua zi să se poată împărtăși, pentru că socotința confreriei este ca toți cei care vor să fie ajutați de confrerie trebuie să se spovedească și să se împărtășească. Întâi de toate îi va duce un crucifix pe care îl va pune într-un loc vizibil ca acesta să poată arunca din când în când o privire, să cinstească ceea ce Fiul lui Dumnezeu a suferit pentru el. Îi va duce și mobilierul necesar adică o măsuță, ștergar, ventuză (pahar), strachină, farfurioară și o lingură, apoi îl va anunța că a doua zi va face curățenie și va pregăti casa bolnavului pentru împărtășanie și că-i va aduce cele necesare.

Fiecare dintre slujitoarele săracilor va pregăti de mâncare și-i va sluji o zi întreagă. Se va începe cu superioara, apoi casiera, pe urmă asistenta și tot așa una după alta în ordinea în care au venit, până la ultima venită. Apoi superioara va reîncepe și tot așa celelalte pe rând în așa fel încât prin rotație continuă bolnavii să fie ajutați neîncetat de către acest grup. Însă, dacă una dintre ele se îmbolnăvește, nu va face de serviciu și o va anunța pe superioară care va face în așa fel ca rândul să continue. Dacă însă una dintre ele nu va putea face de serviciu dintr-o altă cauză, va face în așa fel încât să fie înlocuită de alta și-i va întoarce serviciu. Cea care va fi de serviciu, după ce va lua de la casieră cele necesare pentru hrana săracilor din acea zi, va pregăti mâncarea și o va duce săracilor. Apropiindu-se de ei îi va saluta cu voie bună și bunăvoință, va aranja măsuța pe pat, va pune ștergarul deasupra, paharul, lingura și pâine, va spăla mâinile bolnavului, va spune rugăciunea Benedicite, va pune supă într-o strachină și carnea pe o farfurie, le va aranja pe măsuță, apoi va îmbia binevoitor bolnavul să mănânce, din dragoste pentru Isus și preasfânta lui Maică, totul cu dragoste, ca și cum ar face-o pentru copilul ei sau pentru Domnul, care consideră că tot bine făcut săracilor i-a fost făcut Lui. După aceea îi va spune câteva cuvinte despre Domnul nostru, va încerca să-l înveselească dacă este foarte abătut, uneori îi va tăia carnea, îi va turna apă să bea și după ce acesta va începe să mănânce, dacă are pe cine lângă el îl va lăsa și va pleca să viziteze pe altcineva cu care va face la fel; să nu uite să înceapă întotdeauna cu cel care are pe cineva lângă el și să termine cu cei care sunt singuri pentru a putea sta mai mult timp lângă ei. Va reveni la ei seara pentru a le da mâncare urmând aceleași orânduirii. Fiecare bolnav va primi pâine cât dorește, cu o bucată de carne fiartă, de oaie sau de vită, pentru masa de seară și carne friptă pentru masa de prânz, cu excepția zilelor de duminică și sărbătoare când li se vor putea să le dea carne de pasăre pentru masa de seară și de două trei ori pe săptămână li se va pune în supă carne tăiată în bucăți. Bolnavilor care nu au febră li se va da câte un pahar de vin în fiecare zi, jumătate la prânz, jumătate seara. În zilele de vineri, sâmbătă și celelalte zile de abstenență li se va da două ouă, supă și o bucățică de unt atât pentru masa de prânz cât și pentru masa de seară, ouăle vor fi pregătite după gustul fiecăruia. Dacă se găsește pește la preț convenabil, să le se dea, dar numai la masa de prânz. Pentru cei care sunt foarte bolnavi, li se va da îngădui să mănânce carne în timpul postului mare și în celelalte zile oprite, iar celor care sunt foarte bolnavi încât nu pot mânca carne li se va da supă de carne, supă cu pâine, pilaf de orz și ouă fierte, de trei patru ori pe zi.

Îngrijirea sufletească și înmormântarea

Deoarece scopul așezământului nu este doar ajutorarea trupească a săracilor, dar și cea sufletească, slujitoarele săracilor se vor strădui și vor face tot posibilul ca cei care se însănătoșesc să ducă o viață mai bună, iar cei pe moarte să aibă o moarte bună și-i vor vizita cu acest scop, îl vor ruga adesea pe Dumnezeu cu rugăciuni din toată inima.

În afară de aceasta, celor care sunt în stare să înțeleagă le vor citi din când în când cărți religioase, îi vor îndemna să îndure cu răbdare din dragoste către Dumnezeu și să creadă că Dumnezeu permite toate pentru binele lor; vor face împreună cu ei actul de căință care constă în părere de rău pentru că l-au supărat pe Dumnezeu, din dragoste către el, să-i ceară iertare și să se hotărască să nu-l mai supere; dacă starea lor se înrăutățește îi vor pune să se spovedească cât mai repede. Pentru cei care sunt pe moarte vor avea grijă să-l anunțe pe paroh ca să le dea Maslu, îi vor convinge să aibă încredere în Dumnezeu și să se gândească la moartea și patima Domnului Nostru Isus, și să se încredințeze sfintei Fecioare, îngerilor și sfinților, mai ales patronilor orașului și celor ca căror nume îl poartă; vor face toate acestea cu mare zel conlucrând astfel la mântuirea sufletelor, conducând-i de mână spre Dumnezeu.

Slujitoarele de Caritate vor avea grijă să îngroape morții pe cheltuiiala confreriei, dacă mortul nu are nici un mijloc sau dacă directorul spitalului nu se îngrijește, să le dea pânza, să facă groapa, să se roage pentru el; și vor participa la înmormântarea bolnavilor pe care i-au îngrijit, dacă o pot cu multă naturalețe, ținând locul mamelor care-și conduc copilul la groapă; în acest fel vor practica până la capăt faptele de milostivire sufletească și trupească dând un bun exemplu.

Întâlnirile

Despre menirea și rânduiala de urmat.

Întrucât este foarte trebuincios pentru toate comunitățile sfinte să se întâlnească din când în când într-un loc anume pentru a discuta atât despre înaintarea spirituală cât și despre binele comunității în general; De aceea slujitoarele săracilor se vor întâlni întotdeauna a treia duminică din lună, într-o capeluță a bisericii din oraș destinată acestui scop, sau în capela spitalului, unde în aceeași zi sau a doua zi se va celebra pentru confrerie o liturghie citită, la o oră aleasă de ele. După masa de seară, la o oră potrivită pentru ele, se vor aduna în capelă atât pentru a asculta o predică cât și pentru a discuta lucruri care privesc binele săracilor și organizarea confreriei.

Rânduiala din cadrul întâlnirilor va fi să cânte înainte de toate litania Domnului nostru Isus, sau a Sfintei Fecioare și să se roage rugăciunile care urmează. Apoi parohul sau vicarul va ține predica scurtă amintită mai sus care să vizeze înaintarea spirituală a Companiei, dănuirea și dezvoltarea confreriei, apoi va propune ceea ce trebuie făcut pentru binele săracilor bolnavi și se va încheia cu un acord majoritar, el va aduna laolaltă părerile tuturor, începând cu slujitoarea săracilor venită ultima, se va continua cu următoarele în ordinea în care au venit, apoi mandatarul, casiera și superioara. La final își va spune și el părerea care va fi luată în considerare ca părerea oricăreia dintre slujitoarele săracilor. În cadrul întâlnirii vor citi cu folos cinci sau șase puncte din regulament; se vor dojeni cu blândețe pentru greșelile din timpul slujirii săracilor, totul fără prea mult zgomot sau încurcătură și cu cât mai puține cuvinte; pentru aceasta vor avea la dispoziție de fiecare dată câte o jumătate de oră după predica pentru întâlnire.

Gospodărirea bunurilor trecătoare și prezentarea socotelilor

Parohul, superioara și mandatarul vor gospodări toate bunurile trecătoare ale confreriei, atât mobile cât și imobile, prin urmare au puterea de a porunci, în numele acesteia, mandatarului să facă tot posibilul pentru păstrarea și dobândirea de bunuri. Casiera va păstra banii, documentele și mobila și așa cum s-a spus, va da socoteală în fiecare an, a doua zi după sfânta zi de Rusalii în prezența parohului, superioarei, mandatarului, a celelalte asistente, precum și a castelanului, a șefului branșei și a mai marelui spitalului din Chatillon, cu condiția ca aceștia să fie de religie catolică, apostolică și romană. Toți trei voi fi rugați din partea confreriei să participe la această întâlnire; casiera va fi crezută pe cuvânt că socotelile sunt corecte, fără să fie bănuită de ceva, nici soțul și nici copiii ei nu vor fi luați la întrebări, mai întâi pentru că este cinstită, nu sunt alese decât cele în care se poate avea încredere deplină, iar apoi dacă ar fi luată la întrebări nimeni nu ar mai dori să îndeplinească această sarcină.

După prezentarea socotelilor, mandatarul va arăta confreriei starea bunurilor trecătoare ale confreriei și ceea ce a gospodărit și târguit în timpul anului în așa fel încât prin intermediul castelanului, a șefului branșei și mai marelui spitalului sfetnicii orașului să poată cunoaște destul de bine gospodărirea bunurilor trecătoare

ale confreriei amintite și dacă-și vor da seama că a ceva nu a fost bine, să-l poată anunța pe episcop ca să facă ordine, deoarece confreria îi este supusă; într-un asemenea caz domnii din sfat sunt rugați să intervină din dragoste către Dumnezeu.

Superioara va avea un registru de sarcini în care va nota documentele pe care le va da casierei, banii și mobilierul confreriei; dacă aceasta nu acceptă decât mobilierul și o parte din bani așa cum se face pentru a da de mâncare la săraci timp de câteva luni, confreria va cere mandatarului să ia asupra sa restul și să dea socoteală; va fi obligat să accepte, fără a putea refuza să-i dea casierei tot ceea ce confreria sau superioara cer pentru îngrijirea și hrănirea săracilor;

Despre alegeri și depozițiune

Superioara, casiera și cealaltă auxiliară vor renunța la sarcini miercuri după sărbătoarea Rusaliilor și în aceeași zi se vor face alegeri prin participarea întregii confrerii și majoritate de voturi, fără ca superioara, casiera sau cealaltă asistentă să poată fi realese, pentru ca umilința, baza tuturor virtuților, să dănuie în institut.

În cazul în care parohul nu va locui în localitate sau dacă vicarul nu va avea grija necesară acestei îndeletniciri, confreria va putea să ceară un alt părinte spiritual și director al activității, cu permisiunea și aprobarea arhiepiscopului.

Superioara, casiera și asistenta vor putea fi schimbate din funcție înaintea datei de mai sus dacă confreria consideră că acestea nu-și îndeplinesc bine sarcinile.

Mandatarul va rămâne în funcție atât timp cât confreria va considera și nu mai mult. Membrele confreriei care vor comite un păcat public sau vor neglija îngrijirea săracilor vor fi definitiv excluse din confreria, după ce s-a recurs mai întâi la mustrarea propusă de Evanghelie.

Reguli comune

Întreaga Companie se va spovedi și împărtăși de patru ori pe an, pentru a o face în mod confortabil, o vor face în ziua de Rusalii, de 15 august, de sfântul Andrei (patronul orașului) și sfântul Martin (patronul parohiei de care depinde orașul Chatillon), pentru a cinste dorința pe care Domnul nostru Isus Cristos o are pentru ca noi să iubim săracii bolnavi și să-i ajutăm în nevoi; pentru a împlini această dorință sfântă, îl vor ruga să binecuvânteze confreria ca aceasta să înflorească tot mai mult pentru slava și cinstea lui, pentru ajutorarea mădularelor sale și mântuirea sufletelor care-l slujesc prin acestea sau dăruindu-le din bunurile lor.

Pentru ca Compania să dănuie în adevărata prietenie după voința lui Dumnezeu, dacă una dintre ele va fi bolnavă, superioara și celelalte vor avea grijă să o viziteze, să primească sfintele sacramente ale Bisericii, să se roage pentru ea în comun și în particular; când Domnul va binevoi să ia din această lume anumite mădulare ale acestui trup, celelalte vor merge la înmormântare ca și cum ar fi sora lor și pe care nădăjduiesc să o revadă în cer; fiecare se va ruga câte trei rozarii pentru ea și vor cere să se celebreze în capela confreriei o liturghie citită pentru odihna sufletului ei.

Despre rugăciunile personale

La trezire îl vor chema în ajutor pe Domnul nostru Isus făcând semnul sfintei cruci și câteva rugăciuni către maica Domnului. După ce s-au spălat și îmbrăcat, vor face cruce cu apă sfințită și se vor pune în genunchi lângă pat sau în fața unei icoane, îi vor mulțumi lui Dumnezeu pentru harurile comune și personale pe care le-au primit de la dumnezeiasca maiestate, se vor ruga de trei ori Tatăl nostru și de trei ori Bucură-te Marie în cinstea Sfintei Treimi, se vor ruga o dată Crezul și Salve Regina, apoi vor asculta sfânta liturghie și dacă este rândul lor să slujească își vor aminti de umilința cu care Fiul lui Dumnezeu își îndeplinea faptele pe pământ, din cinste față de imitarea acestora le vor îndeplini și ele cu umilință și pace.

Cele care știu să citească vor citi în fiecare zi cu calm și atenție un capitol din cartea episcopului de Geneva Introducere în viața devotă și-și vor ridica sufletul către Dumnezeu înainte de a începe lectura cerând milostivirea lui pentru a trage foloasele iubirii sale din această practică cucernică. Dacă vor fi obligate să meargă în societate, vor oferi Domnului Nostru vorbele cinstind cuvântarea pe care el le-a avut cu oamenii pe pământ și-l vor ruga să le păzească ca să nu-l supere; se vor strădui să păstreze în inima lor o mare cinste și prețuire față de Domnul nostru Isus Cristos și Preasfânta sa Maică; aceste două puncte principale sunt cerute de confreria de la cele care vor să facă parte.

Se vor strădui să practice umilința, simplitatea și dragostea, în respect față de colege dar și față de ceilalți împlinind toate faptele din iubire față de săraci și fără să caute cinste din partea oamenilor.

După ce și-au petrecut ziua respectând cele spuse mai sus, sosind timpul de culcare, își vor cerceta cugetul și vor spune de trei ori Tatăl nostru, de trei ori Bucură-te Marie și o dată De profundis (Dintru adâncuri) pentru sufletele celor răposați, toate acestea fără obligația de păcat de moarte sau lesne-iertător.

Traducere: sora Magdalena